

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 74/2016
03.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.П. и др, због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Е.К. и Р.Ф. – адвоката Е.Д., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.258/10 од 04.06.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1074/15 од 20.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 03. фебруара 2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Е.К. и Р.Ф. – адвоката Е.Д., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.258/10 од 04.06.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1074/15 од 20.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К бр.258/10 од 04.06.2015. године, окривљени А.П. оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 8 година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 19.07.2008. до 08.06.2009. године.

Истом пресудом, окривљени Е.К. оглашен је кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору, и то у периоду од 19.07.2008. до 17.03.2009. године, а окривљена Р.Ф. оглашена је кривом због извршења кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело јој је применом одредаба чланова 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико

окривљена у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

На основу члана 87. КЗ, према окривљеној Р.Ф. изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то пиштоља ознаке „...“ калибра ... мм, фабричког броја ..., а на основу члана 262. став 2. ЗКП одређено је да ће се о трошковима кривичног поступка одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1074/15 од 20.11.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, браниоца окривљеног А.П. – адвоката Ј.Ф., браниоца окривљеног Е.К. – адвоката Е.Д. и браниоца окривљене Р.Ф. – адвоката И.Ј., а пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.258/10 од 04.06.2015. године, потврђена, док је жалба оштећеног О.Б. одбачена као недозвољена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених Е.К. и Р.Ф. – адвокат Е.Д., због повреде кривичног закона, не наводећи о којој се повреди ради, с тим што из образложења произилази да је захтев поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тач. 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде, и предмет врати на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи тако што ће према окривљеном Е.К. одбити оптужбу услед застарелости кривичног гоњења или донети ослобађајућу пресуду, а окривљену Р.Ф. ослободити од оптужбе, јер дело за које је оптужена и оглашена кривом није кривично дело, уз истовремени захтев да о седници већа у смислу члана 488. став 3. ЗКП, буду обавештени окривљени и њихов бранилац.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

У односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, у захтеву се наводи да је окривљеном Е.К. оптужницом ОЈТ у Новом Пазару Кт бр.58/08 од 16.09.2008. године стављено на терет извршење кривичног дела убиство у саизвршилаштву из члана 113. у вези са чланом 33. КЗ (у саизвршилаштву са окривљеним А.П.), да је на главном претресу одржаном дана 01.06.2015. године, оптужница измењена у односу на окривљеног Е.К. тако што је окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени и оглашен кривим правноснажном пресудом, а за које дело је према

ставу браниоца, већ наступила релативна застарелост кривичног гоњења у време када је заменик јавног тужиоца изменио оптужницу на главном претресу одржаном дана 01.06.2015. године, а на који начин је правноснажном пресудом на штету окривљеног учињена повреда кривичног закона, обзиром да је према ставу браниоца суд био дужан да донесе пресуду којом према окривљеном одбија оптужбу на основу члана 322. тачка 3. ЗКП.

Врховни касациони суд изложене наводе захтева оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Одредбом члана 104. став 1. КЗ прописано је да застарелост кривичног гоњења почиње од дана када је кривично дело извршено. Ставом 3. истог члана, прописано је да се застарелост прекида сваком процесном радњом која се предузима ради откривања кривичног дела или ради откривања и гоњења учиниоца због учињеног кривичног дела, а ставом 5. – да сваким прекидом застарелост почиње поново да тече.

Према стању у списима, окривљени Е.К. је радње због којих је оглашен кривим учинио дана 19.07.2008. године, оптужница против окривљеног је поднета дана 16.09.2008. године због кривичног дела убиство у саизвршилаштву из члана 113. у вези са чланом 33. КЗ, за које дело је прописана казна затвора од 5 до 15 година, а на главном претресу одржаном дана 01.06.2015. године (за које време је предузето низ процесних радњи које су прекидале ток застарелости) заменик јавног тужиоца изменио је оптужницу у односу на окривљеног Е.К. тако што је окривљеном ставио на терет извршење кривичног дела насилничког понашања из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ.

Када се на главном претресу или у жалбеном поступку измени правна квалификација кривичног дела (са теже на лакшу и обратно), сматра се да све раније, од стране овлашћеног лица, предузете процесне радње ради кривичног гоњења истог учиниоца, прекидају застаревање кривичног гоњења и у односу на кривично дело по измењеној правној квалификацији, уколико се кривично дело односи на исти кривично-правни догађај.

Стога по оцени овога суда измена оптужног акта од стране надлежног јавног тужиоца дана 01.06.2015. године (у погледу правне оцене дела, тако што је окривљеном Е.К. стављено на терет извршење кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ), а што је јавни тужилац и био овлашћен да учини у смислу члана 409. став 1. ЗКП обзиром да се ради о истом кривичном –правном догађају, није од утицаја за оцену наступања релативне застарелости кривичног гоњења окривљеног у конкретном случају, имајући у виду казну прописану за кривично дело из члана 113. КЗ, које је окривљеном иницијално стављено на терет.

Стога су наводи захтева да је у конкретном случају наступила релативна застарелост кривичног гоњења за кривично дело из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и да је оглашавањем окривљеног кривим због овог кривичног

дела учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП на штету окривљеног Е.К., оцењени неоснованим.

Такође, неосновано се у захтеву истиче да изрека правноснажне пресуде не садржи све битне елементе кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, због којег је окривљени Е.К. оглашен кривим и с тим у вези наводи да је у изреци правноснажне пресуде наведена само последица дела у виду значајнијег угрожавања спокојства грађана, без навођења лица чије је спокојство угрожено.

По оцени Врховног касационог суда, правноснажном пресудом није учињена наведена повреда кривичног закона, обзиром да су у изреци описани сви битни елементи кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, због којег је окривљени Е.К. оглашен кривим. Ово стога што је у изреци јасно наведено да је окривљени критичном приликом на ливади званој Харван, Општина Тутин, на којој се одржавао сеоски вашар и на месту на коме је био окупљен већи број лица у својству учесника народног веселја, вршењем насиља према другом значајније угрозио спокојство грађана и теже реметио јавни ред и мир, на тај начин што је пришао оштећеном С.Б. и заједно са окривљенима А.П. и Е.Б., предузео радње физичког обрачуна са оштећеним, тако што су га сва тројица више пута ударили песницом и ногама у пределу лица, главе и тела, наневши му на тај начин лаке телесне повреде у виду крвних подлива у левом препонском и левом теменом слепоочном пределу, као и остале повреде наведене у изреци пресуде.

Стога су наводи захтева за заштиту законитости браниоца – адвоката Е.Д. у делу у којем се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП, оцењени неоснованим.

Најзад, неосновани су и наводи захтева истог браниоца, којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП истицањем да радње због којих је окривљена Р.Ф. оглашена кривом, по закону нису кривично дело.

С тим у вези, у захтеву се истиче да је окривљена Р.Ф. била у трајној ванбрачној заједници (уз верски закључен брак) са окривљеним Е.К., па имајући у виду одредбу члана 333. став 5. КЗ којом је прописано да се за дело из става 1. до 3. тог члана неће казнити лице са којим учинилац кривичног дела живи у трајној ванбрачној заједници, то је према ставу браниоца окривљена морала бити ослобођена од оптужбе за кривично дело из члана 333. став 2. у вези става 1. КЗ, те је суд оглашавајући је кривом због наведеног кривичног дела, учинио повреду закона на штету окривљене.

Према изреци правноснажне пресуде, окривљена Р.Ф. је критичном приликом прикрила средство којим је кривично дело учињено у намери да помогне да извршилац не буде откривен, на тај начин што је након предузете радње лишења живота оштећеног С.Б. од стране окривљеног А.П., од овог окривљеног примила пиштољ ознаке „...“, калибра ..., којим је А.П. извршио

кривично дело убиства из члана 113. КЗ, те који је сакрила у својој породичној кући у селу Л.

Имајући у виду чињеницу да је, дакле, према изреци правноснажне пресуде, окривљена Р.Ф. оглашена кривом због помоћи окривљеном А.П. као учиниоцу извршеног кривичног дела, а не због помоћи окривљеном Е.К., са којим је била у трајној ванбрачној заједници, то се на окривљену у конкретном случају није ни могао применити став 5. члана 333. КЗ, те су наводи захтева браниоца окривљених – адвоката Е.Д. и у овом делу оцењени неоснованим.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**За Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.**